

MESTNE NOVICE.

Skoraj nemogoče.

Frank Quaray in Juri Gotsch, dva bogata moža iz vzh. 126. ceste sta bila pod policijskega sodnika kaznovana v jodnevno prisilno delavico in v plačilo globe \$25. in sicer zato, ker sta imela v svoji hiši na 126 ulici nastanjenih 50 italijanskih družin.

Oba sta že bila na potu v prisilno delavico, ko je zagovornik vložil priziv.

Tricentna železnica ne vozi.

Kare tricentne železnice se sedaj ne vozijo, ker družbi ni mogoče popraviti škode, ki jo je povzročila strela v elektrarni. Manager DuPont se je odpeljal v Pittsburgh, da dobi izvarenje delavcev od Westinghouse Co.

Kakor je sedaj položaj, ne bo pred pondeljkom vozila nobena kara po Denison, Rhodes in Fulton St.

Za ljudi je to tako težavno in nadležno.

Od ljubezni skoro znorel.

Da ga obvaruje samomora, je moral policist McTigue do ures zaljubljenega Orlanda Roota zapreti.

Root, ki stanuje pri družini Henry Mault, 1608 Payne ave., je straten častilec in oboževalec domače hčerke, 15letne Marije. Ker se mu je pa dalo razumeti, da iz te moke ne bo kruha, se je skušal najprvo ustreliti, nato pa je zgrabil za lobitev in si skušal prevezati vrat.

McTigue je pričal, da je vročekravz grozil tudi življenju lepe Marice.

Da se zaljubljen maček malo oblaže, ga je poskal sodnik Friedler za 30 dni v delavnico krije, obsodiil v globo \$25 in v prvotne sodnjih stroškov.

Mestna rojstnica.

V pondeljek dopoldne bo do razvili novo mestno zastavo. Slavnost prične točno ob 10. uri. Pastor Cooley bodo slavnost otvoril Na to bodo okrasili spomenik Mosesu Clevelandu in slavnostni govor bodo imel J. Sullivan.

Končno se bodo odpelja amerikanska himna in s tem končno slavljive mestne rojstnice.

Razstrelba.

V prostoru za stroje Cleveland Twist Drill družbe na vzh. 49. cesti in Lakeside ave. se je razstrelil parni kotel. Pri tem je bil Carl Hutchinson iz 5014 tako ranjen, da so ga morali prepeljati v St. Clair bolničko.

Zginole osobe.

Policijo so danes naprosili, da poišče gospo Suzano Kuhara, ki je že od srede v jutru zginila iz svojega stanovanja na st. 3222 Hamilton ave.

Stara je 42 let in nezmožna angloščine.

Tudi se pogreša neki Matija Rupert iz 3575 vzh. 82. ceste. Rupert je star 45 let in je tudi v pondeljek zginil.

ZAHVALA.

Vsem cenjenim, darovalcem v Ely, Minn., ki so skupno darovali znesek 177 krovov za farno cerkev Matere Božje pri Metliku se tem ponosno zahvaljujem za svojo rodarost.

Zag. im. stotero povrni.

Marko Muc.

IZ DRŽAVE.

Ljubošumnost povzroči umor in samomor.

William Roberts, strojvodja v Milauu je bil v četrtek dopoldne v strojnih prostorih umorjen od Geo. Bittnerja, premožnega grocerja. Po ure pozneje so dobili Bittnerja mrtvega v njegovem stanovanju, kjer se je sam ustrelil.

Bittnerjev razum je že dalje časa pesal, vendar so ga pustili na prostem. Domisiljeval si je tudi, da ima vzrok biti ljubosumen na Robertsja, ki je udovec in večkrat svojim prijateljem smieje pripovedoval, da ga bo Bittner umoril.

Vendar niti Roberts, ne njeni prijatelji niso vrjeli tega. V četrtek dopoldne so zapazili Bittnerja, kako je hitel proti prostoru, kjer je Roberts delal. Čez pol ure so ga videli še z večjo naglico skočiti na svoje kolo; peljal se je domov.

Kaj hudega ni nikdo slutil. Ko pa Roberts ni bilo v kosiul, ga je šel 15letni sin klicat. Ko je deček odprl vrata, bi strahu skoro omedel: videl je očeta ležati na tleh z globoko rano na glavi. S strahom je tekel domov in povedal, kaj je videl. Zdravnik, ki je prisel na lice mesta, je samo konstatiiral njegovo smrt.

Ko je prisel Bittner ves razgret domov, je rekel svoji ženi: "No sedaj sem zvršil, kar sem obljudil, in sedaj grem." Žena ga je milo prosila, naj si ne prizadene nič žalega. Tu vpraša Bittner: "Kdo pa je pred hišo?" Ko so otroci in mati pogledali skozi okno, je Bittner hitro potegnil revolver in si zapodil kroglio v glavo. Bil je takoj mrtev.

Roberts in Bittner sta si bila prijatelja že od otroštih let. Gospa Bittner je rekla, ko je zvedela, da je Roberts mrtev: "Raje bi videla, da bi se Bittner sam preje ustrelil, kot da je zvršil umor.

Smrt na električnem stolu.

V petek po noći so v državnem zaporu v Columbussu usmrtili Henry Whiteja, ki je dne 30. oktobra 1906 v Franklinu ustrelil maršala Basore.

Eno minuto čez polnoč se je moral vseti na električni stol, kamor so morali trikrat spustiti električni tok, predno je bil mrtev. Ko so zadnjič spustili v Whiteja električno (1750 volt) se je prikazal plamen iz njegove glave. White se ni mnogo zmenil za smrt. Na včer pred smrtnjo je z nekim drugim jetnikom igral "poker". Na smrtni stol, se je dal mirno prizvati in poljubil je kriz, ki ga mu je duhovnik pojupil. Njegova ljuba sedi istotako v ječi radi tativne. Obsojena je na 7 let ječe.

Huda kazen.

Mac Smith, 45 let star iz Van Buren je učinil precej veliko hudočino. Okoli 150 razdraženih mreščanov je nato prišlo pred njegovo hišo, ga pred očmi njegove žene spletlo in namazalo s smolo. Nato so ga vrgli v kup perja, ki se ga je radi smoke prijelo po celem životu. Nato so mu dovolili vzeti oblike in se odpeljati s karo iz mesta. Smith je zvršil več nenavnih dejanj na mladoletnih deklicah.

Bolečine, neprestane, bolečine.

Kako težko jih prenašamo. Kako smo veseli kadar zginejo. Ni boljšega zdravila na svetu kot slavni Anchor Pain Expeller, za revmatizem in rivnana bolnici ni nicens boljšega.

Iz drugih držav.

KRALJ MENELIK.

Zopet odpošilja čete proti Italijanom.

HOČE NAREDITI MIR?

RIM, 19. julija. — Iz Eritrea, italijanske kolonije na zaledju obrežju rudečega morja prihajajo zelo vznemirljive vesti.

Kralj Negus Menelik je mobiliziral vojsko sestočetje iz 20.000 in jih odpodal na mejo italijanske Somalij dežele. To je napravil pod pretvezo, da se ob mejah vrše vedni nemiri, katere hoče zatreći. Vendar više bojijo, da se pripravlja na vojsko z Italijo.

V abesinsko-italijanski vojski 1895–96 so bili najprej Italijani zmagonjeni, pozneje pa bili od Abesincev pri Adriatični grozno poraženi.

Pri sklepu mirovne pogodbe se je moral Italija odreči abesinskem nadgospodarstvu, razven tega je moralna še placiati zelo visoko odškodnino.

Zadnje odplačilo 10 milijonov lir so placali pred par meseci in vidi se, da bi Menelik rad dobil od Italije še kaj delnarja, radi tega hoče pričeti z novo vojsko.

MIROVNO ZBOROVANJE V HAAGU.

Anglija bo predlagala, da se razpravlja o vprašanju splošnega razorenja.

HAAG, 18. julija. — Kakor se pričakuje bo v soboto plemenarna seja mirovne konferenca. Baje pričakujejo delegati velikega razocaranja. Angleski poslanci namreč nameravajo pristeti na dnevnem red vprašanja splošnega razorenja.

Ker Anglija vedno bolj pomenuje svojo mornarico ter se tako pripravlja za vsak slučaj, je vendar čudno, da bo ona prvič sprožila to vprašanje.

PRINC, KI SE UČI IN DELA

BEROLIN, 19. julija. — Princ Friderik Viljem, najmlajši sin umrlega princa Alberta, pruskega, brunšvigskega regenta se je popolnoma po svetil civilni upravi.

Do sedaj je delal pri upravi v Koenigsburgu, sedaj je pa dobil od cesarja dovoljenje, da opravlja službo deželnega svetnika pri isti upravi.

TRUST ZA MASLO V MICHIGANU.

DETROIT, MICH., 19. julija. — Pri tukajnjem zvezinem sodišču se je začela obravnava proti nekemu trutu za maslo, ki je pod imenom "American Farm Products Co." inkorporiran v državi New York s kapitalom \$19,000,000. Advokatje iz New Yorka, Chicago, Saginaw in z drugih mest so začeli z obravnavo. Prejšnji lastnik mlekanje v Saginaw, je bil prisiljen prodati vse svoje blago trutu, ki mu je zato obljubil službo z letno plačjo \$12,000, katerje obljubuje pa trust ni držal.

JE STAVIL KOZE 1400 OSEBAM.

NEW YORK, 19. julija. — Včeraj sem došli parnik "Koenigin Louise" je imel na parniku človeka, ki je zbolel za kozanjo. Radi tega je ladja jezdila v njegovi航上Anchor Pain Expeller, za revmatizem in rivnana bolnici.

Bolečine, neprestane, bolečine. Kako težko jih prenašamo. Kako smo veseli kadar zginejo. Ni boljšega zdravila na svetu kot slavni Anchor Pain Expeller, za revmatizem in rivnana bolnici ni nicens boljšega.

IZ AVSTRIJE.

BOJKOT OGRSKEGA BLAGA.

BUDAPESTA 19. julija.

Na Hrvaskem so proglašili bojkot vsega ogrskega blaga, radi česar se je kriza še bolj pootrijala.

Novi hrvaški ban je zopet konferiral z ministerskim predsednikom Dr. Weckerle.

Rakodacaz je rekel, da ne more dobiti za razne službe pripravne ljudi, radi tega ostanejo spraznjena mesta nezasedena.

Klub trudu se banu ne posreči s Hrvati doseči "modus vivendi."

FRANC JOSIPOV FOND.

Podlaga starostnega zavarovanja in pokojnine v Avstriji.

Dunaj, 19. julija. Z navdušenjem je bil sprejet predlog v poslanski zbornici, ki ga je stavil vodja krščanskih socialistov Dr. Karl Lueger, po katerem naj bi se ustanovil fond z glavnico enega milijona kron, kot podlaga zavarovanju proti onemoglosti, kakor tudi za starostno prekrbo.

Ustanova se zvrsti prilikom 60 letnice cesarjevega vladanja.

Ko je prišel predlog na glasovanje so socialdemokrati zavestili dvorano.

Ko je bil ta predlog sprejet je prisel na vrsto predlog o kovanju spominske kolajne.

Vsenemci so se temu ustavljali. Ce bi pa prišlo do tega, da bi se spominske kolajne kovale naj bi iste nosile napis: "Finis Austriae" (Koniec Avstrije). Tako so oholi Vsenemci zahtevali.

Prezidij jih je pa zelo ojstro ogradil.

BILLEK OBSOJEN NA VEŠALA.

Spoznan krviv, da je umoril pet oseb.

CHICAGO, 19. julija. — Herman Billek, clevelandski prokurator in humbukar je bil včeraj spoznan od porotnikov krviv, da je zastrupil pet oseb.

Po pošesti v Illinoisu ga bodo obesili.

Po razglaseni obsodbi sta prisotni Billekova žena in hči pričela jokati na ves glas, on pa je ostal miren in hladnokrv.

DEZERTIRAO V TRUMAH.

Včeraj smo že poročali, da je iz bojne ladije "Minnesota," ki je zasidrana v Hamptou Rd. dezertiralo nad 100 mornarjev.

Včeraj je zopet naznani poročnik, da je dezertiralo 15 mož.

Castniki si ne vejo pomagati na kak način bi dezertirajo omejili.

ZOPET VOJSKA.

SAN SALVADOR, 18. julija. — Že v teku prihodnjih 14 dñih pričakujejo poboja med republikami srednje Amerike. Prvi se boste udarili Salvador in Nicaragua. General Lee Christman, Amerikanec, ki je bil v zadnji vojski med Hondurasom in Nicaragu ranjen, je načelnik salvadorskega polka z častjo generala. Kakor zna, je bil v zadnji vojski med Hondurasom in Nicaragu ranjen, je načelnik salvadorskega polka z častjo generala. Kakor zna, je bil v zadnji vojski med Hondurasom in Nicaragu ranjen, je načelnik salvadorskega polka z častjo generala.

Slavnosti, katere se udeleži cela mornarica, bodo trajale 3 dni. Po teh slavnostih se poda princ v Oyster Bay, kjer obišče predsednika, na to pa v New York in Newport.

Svedski kadeti pa odpotujejo do tukaj v Washington.

V New Yorku bodo priredili princu v hotelu Astor slavnostni banket, katerega se udeleži 600 lvednih džakov iz Latinske Amerike.

IZ RUSIJE

KITAJSKO IN RUSIJA.

Castniki prorokuje kmalojšno vojsko.

Petrograd, 19. julija. Današnja izdaja dnevnika "Rječ" je kmalojšno konservirana, kjer je primesila v "Washington", katere ladije se sedaj mudi v Brestu, so prisli v Paris in bili tu z nenaščadnimi častmi sprejeti.

Pred časom, da se prorokuje kmalojšno vojsko.

NOVA DOMOVINA
Slovenski časnik.
IZHAJA VSEAK DAN
na vsejih in praznikih
izdajajoči in izdajniči
TIŠKOVNA RUEZA.

za Amerik. stanje:
v celo leto \$3.00
za Evropo stanje:
v celo leto \$5.00
poštništvo po letu.

Menovalna in dopisi naj se po-
sljajo na naslov:
"NOVA DOMOVINA".
8112 St. Clair Ave., N.E.
CLEVELAND, OHIO.
Celi in money order naj se
naslovajo na
"NOVA DOMOVINA".
8112 St. Clair Ave.

Srednji dopisi se ne sprejemajo.
Dokopiti se ne vraca.
Pre sprememb bivališča prelome
nastreli, da nam natrano naznamo
slog NOVEGA tudi STARI naslov.
Telefon Guyanega Central 7468 W
Telefon Bell East 1468-L

NOVA DOMOVINA
THE DAILY AND SUNDAY
Published by the
Nova Domovina Printing and
Publishing Company.

Subscription \$3.00 per Year.

Advertisers R. in Application.
Entered as second-class matter
July 5, 1898 at the post office at Cle-
veland, Ohio, under the Act of Con-
gress of March 3, 1879.

83

No. 200. Sat. July 20. '07. Vol. 9.

CERVENI KOLEDAR.

O krivčnem hišniku.

Luk. 16, 1-9.
14. Nedelja 8. pobink.
25. Ponudnjek Henrik I., ces.
30. Torek Skapul. D. M.k.
31. Šreda Aleš sp.
32. Četrtek Kamil Lel. sp.
33. Petek Vincencij P. sp.
34. Sobota Marjeta d. m.

Bodi svoje srečec kovac.

1. Delo človeku dolžnost.

Zivljenje ni igra; ta uk
naj hrani.

Globoko vsak si v dolbe
naj v srce;

Brez delovanja, truda ni
uspeha.

Bog je hotel človeku dobro,
ko mu je določil delo, a človek
je bil sam krv, da mu je de-
lo postal — tezavna dolžnost.

Gremil je in greh je vzel delu
stankost. Bog je nepokornemu
človeku naložil breme dela ter
zatrdil tezavno, mučno. Re-

kelj je: "V trudu obrazu boš u-
stival kruh." Drugo je pa skri-
penino prokletstvo, katero je
tug polozil na delo in ki je
povod snemila: "Zemlja bo-
di prokleta v tvojem delu."

Naj je kdo papež, cesar ali
kralj, naj je rewež ali bogatin,
naj bi mu bila celia zemlja v
last, otrok Adamov je in kot
je obojen od večne Res-
nice, da mora vzeti nase trdo
breme dela.

Kartuzijanc Rolewink (†
1902) piše: "Sv. pismo izpri-
čuje, da sta Bog in delavec
prava gospodarja vsega, kar
človeku. "Kdor ne dela,
pravi apostol, naj tudi ne je."
Vsi drugi so le prosjaki. Zato
naj si nujce se domnevna, da bi
mogoč zaveti v prazni lenobi;
ognjane bo zvedel, kako preti
tezav takim v knjigi modro-
sti. Delati bodo stali pravčni o-
čudljivi veselju nasproti o-
čud, kateri so ili tlačili in jih
zavili za njih trud." In v ne-
kdanjim "krščanskem opominu"
vrednega večka beremo: "De-
le, je sluka božja po njegovem
postoli in zato morajo vse de-
lave em v rokami na polju, v
delavnic, drugi v ne-
mesti in utemnost, še drugi
v sladost narodov in pred-
stojnik. Eni v vojski domovi-
ci v man, drugi kot služabni-
ki kartuzi v cerkvah in sa-
vani, zoper delo le z
delitvijo Bogu v čast in v za-
stavo na grehe ljudi. Takih
utemnosti, ki molijo soči in dan
je alio treba, in ne mislite, da
utemnost, kateri delo-molitve je
vseč del v vsem potre-
poslovju tebi, se malo

nemšči. Kdor pa lenari, započuje
sojo zapoved."

Torej ni prav, če toži, da
moraš delati več od drugih.

Njednemu poklicu ni bil
lehk.

In starih nauk modrijanov
slove.

Da pokoj le po borbi je
sladak.

Vsi, brez izjeme, vzdihajojo
pod tem jarrom rednega dela;
to je volja božja. Pač živijo
mnogi brez posebnega, re-
dnega dela; ker imajo dosti
kruga, delajo, kar jim ugaja.
A tako delovanje je dostikrat
v leboda in pred Bogom ne
bodo obstali.

Delo vsakega človeka mora
biti resno in urejeno, in slediti
posebnemu namenu. Držati se
mora od Boga postavljenega
reda in ne sme prekoraciti svo-
jih mej; človek mora resno de-
lati z vsemi močmi, da doseže
svoj namen na najpopolnejši
način. Če torej živi kak človek
v okoliščinah, katere mu ne
nakladajo posebnega dela, isi
ga mora sam poiskati; naj po-
sveti svoje moči v prid bliž-
njemu, revčevem, ubogim, naj
delu v službi vere in cerkve, a
li na polju znanstva, umetnosti,
resnice. Delo, katero na-
rekava le dobra volja, ali delo
brez odmora, kateremu sledi
delo lenoba, pred Bogom ni
delo. "Kjer ni vstrajnosti, za-
tajevanja, kjer je le letanje od
enega do drugega, kjer je vse
le površno in polovčarsko, tam
ni pravega dela; to je ka-
kor pravijo, le delavna lenoba.

(Dalje prihodnjic.)

◆

PÓ TOBAKU SMRDÍS.

Ravn sedaj predpustom bo-
de tega dvanaest let. Edni so
mu rekli: "Ženi se, ti si tako
dober filister, imas talent za
družinsko življenje, boš videl,
kako je človek ves drug, če ima
pridno žensko doma." Drugi
pa so mu odgovarjali, če
je kaj omenil ali bi se poskušal
ženiti ali ne: "Pusti, ne bo-
bi unumen, ne prodaj svoje
slobode, sedaj prideš zvečer
domov, kadar hočeš, denar za-
praviš sam, kadar in kolikor ga
hočeš, skrbš sam za se, pa je
ven; ne nalagaj si bremen, ne
ves, kako je vražja časih in tr-
da, in potlej pa: ženiti se je še
slabše, kakor in loterijo staviti,
saj ne veš, kaj dobis."

Tako je bil gospod Mekina
res, mej samim omahovanjem:
ali bi, ali ne bi — postal šestin-
trideset let star in še zmirno
neoznenjen. Sedaj je pa zadnji
čas, rekel je, če se mislim k-
del, moram se precej ali pa
nikoli. In začel je resno gledati
oko sebe.

Njegovo oko obvisi na ose-
mnajstletni Nežiki, hčerk me-
ščana trgovca. Nežika je bila
lepa deklica, to so priznali vsi,
ki so z njim plesali in tudi oni,
ki niso več plesali. Mekina je
imel precej dobro službo, a
misli si je, če se uže žeum,
hčen lepo ženo, ali pa nobene.
On sam se pač ni mogel
mej lepe štet, ker v životu je
bil skor uže preobil in raz-
rasla brada ni izvirala iz pose-
bno klasičnega obraza. Ali ker
je bil "dobra partija" za Nežiko,
katere oče se o kaki doti
ni nič zmenil, rekli so ji oči in
mati in teta precej, ko je začel
Mekina v hišo boditi: "Pame-
tna budi, dober je za dan de-
nes, vzemi!" Dasi bi bila te-
daj Nežika tega in tega, pa te-
ga izmej svojih plesalev raja-
sa vuela, odločila se je v sil-
vendar za gospodo Mekina, in
po veliki noči je imela biti sva-
tha.

Prav ljubljanska megla je
je nad mestom negega
predpustnega večera ob šes-
tin, ko je po ulicah k Nežiki
korak Mekina in vrat v svojo
suočju potiskal pred mit-
rom. Bil je svoje dnevno delo
dokončal in kadil je drugo po-
lovico svoje prljubljene vir-
nije cigare. Megla es je brade
prijemala, cigaren dim potem
pa tudi. Pot do svoje neveste
je bil precej dolg, lehko je te-
daj razmisljil različne stvari.
Denes ni bil nič posebno do-
bre voje. Vlečko ga je pač k-
ickič, ker zahajen je bil v
njo ves. Sreč je bilo pri nju. Pa-

met men. Pamet mu je čudil
rekla: Premlada je za te pre-
uboga tudi, preziva tudi, pre-
moži izkušena, premašo te i-
ma rada, pre... no, se vec
napak bi se bilo mästelo. Ali
sedaj smo uže notri. Kdor je
rekel A mora reči se B. Be-
zdel je treba držati. Ko bi ne
bil zacet... da... Bog ve, mor-
da bi pa sedaj začel. Naredila
se bode uže še. Tako je pre-
misjal in gost dim iz viržinje
vlekel vase in puhal iz sebe v
brado in meglo.

Ko je stopil v Nežinkino so-
bo, stala je ona na sredi in
popravljala svoje lepe lase.
Ni mu šla naproti, temveč od
daleč mu je zakilala:

"O, ali si uže prišel?" Rek-
ši se je obrnila v zrcalo in po-
gledala svojo lepoto.

"Mari prezzgodaj!"

"Ali pa prekasno," odgovori-
ri ona in se k njemu obrne.
Krasna je bila, mlada je bila,
gospodu Mekini se je srce o-
grelo, ko jo je tako pred seboj
videl. Nasmehnil se je in pri-
stopil k nji. Segla mu je v ro-
ko.

"Imaš kaj növega povedati?" vpraša ona in gre na zofo-
rest. On priside k nji. Prima-
ke se bliže, še bliže k nji,
vlovi njeno ročico, pripoveduje
ji, a jo hoče naposled polju-
biti, zaročeno svojo nevesto.

"Aj, kako grdo po tobaku
smrdis," vzklikne deklica ter
se odgane z zgoranjim delom
telesa od njega umeknivi se
poljubu.

"Tako?"

"Res. Ti preveč kadiš, od-
vaditi se bodeš moral vsaj ne-
koliko, ali pa celo, veš!"

"Misliš?"

"Mislim, gospod!"

On obledi, precej zatem se
pa zopet zardi. Vstane, vzame
klobuk, pokloni se:

"Imam čast priporočati se
Vam, gospodičina!" reče ne-
kako porogljivo, obrne se in
odhaja.

Ona molči. Ve, da ga je raz-
žalila. Uže hoče poklicati ga
nazaj. Ali ne. Saj bode sam
rad prišel nazaj. Ta? Se rad!
Saj ji vendar dvoranijo in lepe
tvare pripovedujejo najlepši
dospodje, s katerimi se snide.
Se rad pride nazaj! Ce pa ne,
maj pa vste, vse edno.

Ali ni prišel. Nikoli ve! O-
gnil se je je še na izprehodu.

In danes je sedaj pred pu-
stom dvanaest let tega. Njega
dobim v krēmi pri večerji, in
po večerji si privošči viržinjo-
cigaro, rajši dve kot edno samo.
Pozno hodi spat, pije vinca
cel liter na eden sedež, o že-
nitvi pa ni govoril nikdar več.

Nežika! Ah, mladost je šla,
in z njem lepota. Dvanaest pred-
pustov je zastonj čakala, in
letos v trinajstem bi ga vuela,
ko bi tak tobakov dim ne ka-
dil, da bi se moral rezati. Ce
jo pa kdo vpraša, ali sme po-
legje kaditi, reče gotovo vse-
lej, da ji je tobakov dim še celo
prijet.

Toda — prekasno je preka-
sno.

NAZNANOLO.

Pomožni tajnik Sl. Nar. Či-
talnice g. A. Cirk je poobla-
ščen, da pobira mesečino pri
članih. Odbor s tem prosi vse
cenjene člane, da g. Cirku od-
raitajo mesečne prispevke.

Odbor Sl. Nar. Čitalnice.

V slučajih nesreč
izvajena udov, ako skoči
kost iz svojega ležišča itd.
rabite takoj

Dr. RICHTERJEV

Sidro Pain Expeller.

On suši, zdravi in debavi
udobnost. Imejte ga vedno
doma in skrbite, da si nabavi-
te pravega in našo varnostno
znamko sidrom na etiketi.

V vseh lekarnah po
25 in 50 centov.

F. A. RICHTER & CO.

215 Pearl Street, New York.

Rojaki, podpirajte Novo Do-
movino, ker ona skrbi za Vaš
izobrazbo in napredek.

IGNATZ MAUTNER

Prodajejo novega in starega po-
hištva, peči, preprogi itd.

274-6 Payne Ave.

Phone 1280 J. Cleveland, Ohio

MALI OGLASI.

**NA PRODAJ lot
ki meri 40x122
in hiša na Nor-
wood št. 1139.
Prašaj na št.
6103 Glass Ave**

V najem se odda velik salon
ter hiša s 16 sobami, priprav-
ne za "boarderie" na 107
Platt St. Poizve se pri Pabst
Brew. Co., cor. St. Clair in
Wason St.

V najem se odda salón
ter hiša s 16 sobami, priprav-
ne za "boarderie" na 107
Platt St. Poizve se pri Pabst
Brew. Co., cor. St. Clair in
Wason St.

Na prodaj hiša z lotom. Pra-
šaj na 6120 Glass ave. 203

Na prodaj je elegantna hiša
za tri družine; sobe imajo peči
in vsako stanovanje kopalone
sobe. Rent znaša 53 dolarjev
na mesec. Norwood Rd., blizu
Superior. Vprašajte pri P. Hen-
derson, 6406 Superior Ave.

Dobro službo dobri izvuren kro-
jač. Prašaj pri Josipu Hren-
nu, na 3956 St. Clair ave., do
ned.

Na prodaj je salon na prav le-
pem prostoru. Poizve se na
1251 — W. 25th St. N. W.
(stara 82 Pearl St.) 201

Na prodaj dobro ohranjeno
pohištvo, odda se tudi hiša
v najem, kjer je stanovanje
s petimi sobami. Prašaj na
6103 Glass ave. 207

Isti mož iz Colorado, ki je po-
slal g. Laušetu sveto \$10.00
za sod vina naj blagovoli
nazzanisti svoj naslov, ker je
g. Lauša naslov zgubil. 6121
St. Clair ave.

Potrebujemo 200 — 300 delav-
cev za Erie železnico. Pro-
sta vožnja na vse strani.
Plača \$1.50 za deset ur delna.
Oglasite se v Nova Domovini
včeraj od 7. do 8. ure. | 208

SLOVENSKO GLEDISČE.
Danés popoldne ob 6. uri se
odpre na 4030 St. Clair ave.,
(blizu Case ave.) prvo sloven-
sko gledišče s premikajočimi
slikami. Odperto ob delavnikih
od 6 — 11 ure, v nedeljo in
prazničnih pa od 1 — 11 ure zve-
čer. Slike se menjajo vsak dan.
Vstopnina pet centov.

E. End Bottlin W's.
F. VALENTINE IN SIN ISLAND.
IZDELovalca
pija kot ginger ale,
selerja, mineralne vo-
de in drugih karbonskih pija-

18-20 Wilmars St. Cleveland.

H. H. FISHER,
5805 (1677 St. Clair Ave. N. E.)

priporoča Slovencem in Hr-
vatom svojo

je tako nekako pred pustom je bilo, ko sem se pred temi petimi leti okolo polpetasti skozi ljubljansko "čelo" od gledališč proti novoprek. Ne veni, kaj mi premisliš, da nisem dovolil na ljudi, temveč sem bolj v tih gledališčih tembolj ker je bil velik sneg, tako, da je ponastal oče Radecki, ki sredi "Zvezde" premisliš o sedanjih avstrijskih prusijanih, imel le celo belo kucno na glavi.

"O, servus! Kaj pa ti deš?" zasiščim znani vesel glas, ki moj prijatelj Zavrelec, ki ga že tri leta nisem videl, stoji pred menoj in mi roko mora.

"Od kog pa ti?" vprašam ga, če je hladno, ker me je razvibral iz mojih misli.

"Ne sem te vprašal, kaj ti drugega, odgovori prvi, poleti vpravši?" reče on.

"No, vse, tako tje v en dan premisliš, sam ne vem!"

"O, ti pustina ti. Čim dalje uje je s teboj! Uže od daleč sem te spoznal in precej sem živel, da uže pet čevljev pred vodo hodi dolgčas, dve pedi za koraka žalost, na levici vidi Amerika, a na desnici spremlja črna skrb. Uže vidiš, da nisi še oženjen? Kaj se da nisi?"

"Nisem se, hvala Bogu!" odgovorim. Naj tudi še pristam, da prijatelju nisem čisto zameril, da me je tako grudel in obložil z dolzino žalostjo, čemerko in

se mi za podpazduho kreneva po "Zvezdi" v čitalnično restavracijo vršo prekosilnega p

povej mi, zakaj se venuje oženiš?" vpraša me prijatelj Zavrelec zopet.

"Zakaj se pa ti ne?" vprašam ga jaz. Imam uže tako način, da se rad s protivpršačem odgovorom na sifnosti pogibjem.

"Kdo je rekel, da se ne. Jaz im uže popolnoma z obema ogama v vojnici sv. zakanca, poročen uže dva meseca in pripoveduje mi on važno."

"Kaj vrata! Koga si pa lepo? Mlado? Dosti prispeval vprašam jaz, a sposobnika naj se ne škandira nad suhiim načinom mojih dekleta, midva z Zavrelom bila od nekdaj vajena leboj drugače govoriti z drugimi ljudmi."

"Aga sem vzel? Ali se spomiste deklice, ki nam je ne pri kosilu stregla, ko pri meni?"

"Tisto točajko, rdečelično? Ko ji je uže ime? Da, Bertka, ne? Tisto si vzel?"

"Lih tisto!" pričima prijatelj vesel, kakor bi mi bil Bog na kako srčno povedal.

"Skoro ti ne bi verjel," reče.

"Verjemi, da je res, zakaj ne bi bilo? Ni li čedna ženska, ali kaj ji je? In ko bi ješ, kaj bilo, moja je sedaj."

"Jaz jiham svoj kompliment edino narediti, moram jo tudi izkoristiti, plaše in žalostiti sneti in na klin ga ostaviti tako dalje, vem, prijetje. Ali je smem po starem posredno s teboj govoriti, da si pa vendar pravimo, da si se oženil, in tako meni?"

"Moj prijatelj se mi tako naučne, da sem vedel, da ga prvotni humor nehal, a reči navidezno vesel."

"Zakaj? Vedel sem, da se je cudil, in redovno sem že prej, kaj ti porečeš. Reči navidezno vesel, kar misliš?"

"Ne, tebi ne. Se povem ti, cesar nisem dozdaj nimate. Toda, govor, zakaj?"

"Ves, si ti tako vender materijalist, ali kako bi rekel, samoprivedec; zato misliš in bi bil stavil kaj, pri četrti gledal, da nisem v groš, vsaj."

"Društvo si vender ljudi, zvezek in zvezek, pri tebi zamej, vendar kažeš, kar misliš."

"Društva sv. Janeza Krstnika stevika 37. J. S. K. Jednote

meje, vorej ne more biti zelenega soprog, izobraženega. Tretji se še prav dobro domisljam, da sva se zadnjih petih let okolo polpetasti skozi ljubljansko "čelo" od gledališč proti novoprek. Ne veni, kaj mi premisliš, da nisem dovolil na ljudi, temveč sem bolj v tih gledališčih tembolj ker je bil velik sneg, tako, da je ponastal oče Radecki, ki sredi "Zvezde" premisliš o sedanjih avstrijskih prusijanih, imel le celo belo kucno na glavi."

"O, servus! Kaj pa ti deš?" zasiščim znani vesel glas, ki moj prijatelj Zavrelec, ki ga že tri leta nisem videl, stoji pred menoj in mi roko mora.

"Od kog pa ti?" vprašam ga, če je hladno, ker me je razvibral iz mojih misli.

"Ne sem te vprašal, kaj ti drugega, odgovori prvi, poleti vpravši?" reče on.

"No, vse, tako tje v en dan premisliš, sam ne vem!"

"O, ti pustina ti. Čim dalje uje je s teboj! Uže od daleč sem te spoznal in precej sem živel, da uže pet čevljev pred vodo hodi dolgčas, dve pedi za koraka žalost, na levici vidi Amerika, a na desnici spremlja črna skrb. Uže vidiš, da nisi še oženjen? Kaj se da nisi?"

"Nisem se, hvala Bogu!" odgovorim. Naj tudi še pristam, da prijatelju nisem čisto zameril, da me je tako grudel in obložil z dolzino žalostjo, čemerko in

se mi za podpazduho kreneva po "Zvezdi" v čitalnično restavracijo vršo prekosilnega p

povej mi, zakaj se venuje oženiš?" vpraša me prijatelj Zavrelec zopet.

"Zakaj se pa ti ne?" vprašam ga jaz. Imam uže tako način, da se rad s protivpršačem odgovorom na sifnosti pogibjem.

"Kdo je rekel, da se ne. Jaz im uže popolnoma z obema ogama v vojnici sv. zakanca, poročen uže dva meseca in pripoveduje mi on važno."

"Kaj vrata! Koga si pa lepo? Mlado? Dosti prispeval vprašam jaz, a sposobnika naj se ne škandira nad suhiim načinom mojih dekleta, midva z Zavrelom bila od nekdaj vajena leboj drugače govoriti z drugimi ljudmi."

"Aga sem vzel? Ali se spomiste deklice, ki nam je ne pri kosilu stregla, ko pri meni?"

"Tisto točajko, rdečelično? Ko ji je uže ime? Da, Bertka, ne? Tisto si vzel?"

"Lih tisto!" pričima prijatelj vesel, kakor bi mi bil Bog na kako srčno povedal.

"Skoro ti ne bi verjel," reče.

"Verjemi, da je res, zakaj ne bi bilo? Ni li čedna ženska, ali kaj ji je? In ko bi ješ, kaj bilo, moja je sedaj."

"Jaz jiham svoj kompliment edino narediti, moram jo tudi izkoristiti, plaše in žalostiti sneti in na klin ga ostaviti tako dalje, vem, prijetje. Ali je smem po starem posredno s teboj govoriti, da si pa vendar pravimo, da si se oženil, in tako meni?"

"Moj prijatelj se mi tako naučne, da sem vedel, da ga prvotni humor nehal, a reči navidezno vesel."

"Zakaj? Vedel sem, da se je cudil, in redovno sem že prej, kaj ti porečeš. Reči navidezno vesel, kar misliš?"

"Ne, tebi ne. Se povem ti, cesar nisem dozdaj nimate. Toda, govor, zakaj?"

"Ves, si ti tako vender materijalist, ali kako bi rekel, samoprivedec; zato misliš in bi bil stavil kaj, pri četrti gledal, da nisem v groš, vsaj."

"Društvo sv. Janeza Krstnika stevika 37. J. S. K. Jednote

meje, vorej ne more biti zelenega soprog, izobraženega. Tretji se še prav dobro domisljam, da sva se zadnjih petih let okolo polpetasti skozi ljubljansko "čelo" od gledališč proti novoprek. Ne veni, kaj mi premisliš, da nisem dovolil na ljudi, temveč sem bolj v tih gledališčih tembolj ker je bil velik sneg, tako, da je ponastal oče Radecki, ki sredi "Zvezde" premisliš o sedanjih avstrijskih prusijanih, imel le celo belo kucno na glavi."

"O, servus! Kaj pa ti deš?" zasiščim znani vesel glas, ki moj prijatelj Zavrelec, ki ga že tri leta nisem videl, stoji pred menoj in mi roko mora.

"Od kog pa ti?" vprašam ga, če je hladno, ker me je razvibral iz mojih misli.

"Ne sem te vprašal, kaj ti drugega, odgovori prvi, poleti vpravši?" reče on.

"No, vse, tako tje v en dan premisliš, sam ne vem!"

"O, ti pustina ti. Čim dalje uje je s teboj! Uže od daleč sem te spoznal in precej sem živel, da uže pet čevljev pred vodo hodi dolgčas, dve pedi za koraka žalost, na levici vidi Amerika, a na desnici spremlja črna skrb. Uže vidiš, da nisi še oženjen? Kaj se da nisi?"

"Nisem se, hvala Bogu!" odgovorim. Naj tudi še pristam, da prijatelju nisem čisto zameril, da me je tako grudel in obložil z dolzino žalostjo, čemerko in

se mi za podpazduho kreneva po "Zvezdi" v čitalnično restavracijo vršo prekosilnega p

povej mi, zakaj se venuje oženiš?" vpraša me prijatelj Zavrelec zopet.

"Zakaj se pa ti ne?" vprašam ga jaz. Imam uže tako način, da se rad s protivpršačem odgovorom na sifnosti pogibjem.

"Kdo je rekel, da se ne. Jaz im uže popolnoma z obema ogama v vojnici sv. zakanca, poročen uže dva meseca in pripoveduje mi on važno."

"Kaj vrata! Koga si pa lepo? Mlado? Dosti prispeval vprašam jaz, a sposobnika naj se ne škandira nad suhiim načinom mojih dekleta, midva z Zavrelom bila od nekdaj vajena leboj drugače govoriti z drugimi ljudmi."

"Aga sem vzel? Ali se spomiste deklice, ki nam je ne pri kosilu stregla, ko pri meni?"

"Tisto točajko, rdečelično? Ko ji je uže ime? Da, Bertka, ne? Tisto si vzel?"

"Lih tisto!" pričima prijatelj vesel, kakor bi mi bil Bog na kako srčno povedal.

"Skoro ti ne bi verjel," reče.

"Verjemi, da je res, zakaj ne bi bilo? Ni li čedna ženska, ali kaj ji je? In ko bi ješ, kaj bilo, moja je sedaj."

"Jaz jiham svoj kompliment edino narediti, moram jo tudi izkoristiti, plaše in žalostiti sneti in na klin ga ostaviti tako dalje, vem, prijetje. Ali je smem po starem posredno s teboj govoriti, da se je vedno bolj udajal sladkemu vencu, ki od Horacijevih do Preserovih in do naših časov

je predvsem svoj kompliment edino narediti, moram jo tudi izkoristiti, plaše in žalostiti sneti in na klin ga ostaviti tako dalje, vem, prijetje. Ali je smem po starem posredno s teboj govoriti, da se je vedno bolj udajal sladkemu vencu, ki od Horacijevih do Preserovih in do naših časov

je predvsem svoj kompliment edino narediti, moram jo tudi izkoristiti, plaše in žalostiti sneti in na klin ga ostaviti tako dalje, vem, prijetje. Ali je smem po starem posredno s teboj govoriti, da se je vedno bolj udajal sladkemu vencu, ki od Horacijevih do Preserovih in do naših časov

je predvsem svoj kompliment edino narediti, moram jo tudi izkoristiti, plaše in žalostiti sneti in na klin ga ostaviti tako dalje, vem, prijetje. Ali je smem po starem posredno s teboj govoriti, da se je vedno bolj udajal sladkemu vencu, ki od Horacijevih do Preserovih in do naših časov

je predvsem svoj kompliment edino narediti, moram jo tudi izkoristiti, plaše in žalostiti sneti in na klin ga ostaviti tako dalje, vem, prijetje. Ali je smem po starem posredno s teboj govoriti, da se je vedno bolj udajal sladkemu vencu, ki od Horacijevih do Preserovih in do naših časov

je predvsem svoj kompliment edino narediti, moram jo tudi izkoristiti, plaše in žalostiti sneti in na klin ga ostaviti tako dalje, vem, prijetje. Ali je smem po starem posredno s teboj govoriti, da se je vedno bolj udajal sladkemu vencu, ki od Horacijevih do Preserovih in do naših časov

je predvsem svoj kompliment edino narediti, moram jo tudi izkoristiti, plaše in žalostiti sneti in na klin ga ostaviti tako dalje, vem, prijetje. Ali je smem po starem posredno s teboj govoriti, da se je vedno bolj udajal sladkemu vencu, ki od Horacijevih do Preserovih in do naših časov

je predvsem svoj kompliment edino narediti, moram jo tudi izkoristiti, plaše in žalostiti sneti in na klin ga ostaviti tako dalje, vem, prijetje. Ali je smem po starem posredno s teboj govoriti, da se je vedno bolj udajal sladkemu vencu, ki od Horacijevih do Preserovih in do naših časov

je predvsem svoj kompliment edino narediti, moram jo tudi izkoristiti, plaše in žalostiti sneti in na klin ga ostaviti tako dalje, vem, prijetje. Ali je smem po starem posredno s teboj govoriti, da se je vedno bolj udajal sladkemu vencu, ki od Horacijevih do Preserovih in do naših časov

je predvsem svoj kompliment edino narediti, moram jo tudi izkoristiti, plaše in žalostiti sneti in na klin ga ostaviti tako dalje, vem, prijetje. Ali je smem po starem posredno s teboj govoriti, da se je vedno bolj udajal sladkemu vencu, ki od Horacijevih do Preserovih in do naših časov

je predvsem svoj kompliment edino narediti, moram jo tudi izkoristiti, plaše in žalostiti sneti in na klin ga ostaviti tako dalje, vem, prijetje. Ali je smem po starem posredno s teboj govoriti, da se je vedno bolj udajal sladkemu vencu, ki od Horacijevih do Preserovih in do naših časov

je predvsem svoj kompliment edino narediti, moram jo tudi izkoristiti, plaše in žalostiti sneti in na klin ga ostaviti tako dalje, vem, prijetje. Ali je smem po starem posredno s teboj govoriti, da se je vedno bolj udajal sladkemu vencu, ki od Horacijevih do Preserovih in do naših časov

je predvsem svoj kompliment edino narediti, moram jo tudi izkoristiti, plaše in žalostiti sneti in na klin ga ostaviti tako dalje, vem, prijetje. Ali je smem po starem posredno s teboj govoriti, da se je vedno bolj udajal sladkemu vencu, ki od Horacijevih do Preserovih in do naših časov

je predvsem svoj kompliment edino narediti, moram jo tudi izkoristiti, plaše in žalostiti sneti in na klin ga ostaviti tako dalje, vem, prijetje. Ali je smem po starem posredno s teboj govoriti, da se je vedno bolj udajal sladkemu vencu, ki od Horacijevih do Preserovih in do naših časov

je predvsem svoj kompliment edino narediti, moram jo tudi izkoristiti, plaše in žalostiti sneti in na klin ga ostaviti tako dalje, vem, prijetje. Ali je smem po starem posredno s teboj govoriti, da se je vedno bolj udajal sladkemu vencu, ki od Horacijevih do Preserovih in do naših časov

je predvsem svoj kompliment edino narediti, moram jo tudi izkoristiti, plaše in žalostiti sneti in na klin ga ostaviti tako dalje, vem, prijetje. Ali je smem po

